

Seznamte se s Benjaminem Netanjahuem, neodsouzeným válečným zločincem

🔗 otevrisvoumysl.cz/seznamte-se-s-benjaminem-netanjahuem-neodsouzenym-valecnym-zlocincem

26. května 2024

Ve zkratce...

Mezinárodní trestní soud údajně zvažuje obvinění izraelského premiéra Benjamin Netanjahua a dalších vysokých izraelských politických a vojenských představitelů z válečných zločinů. Jaký důvod by však mohl mít k obvinění Netanjahua z válečných zločinů? V tomto důležitém vydání podcastu Corbettova reportu odhalte veškerou špínu na neobviněného válečného zločince, který předsedá izraelským zločinům proti lidskosti.

Facebook

Telegram

VK

► Nefungují Vám videa níže? Klikněte [zde](#).

↓ **Video s českým dabingem** ↓

↓ **Video v originále s českými titulky** ↓

Jestli jsou pro Vás překlady hodnotné, zvažte příspěvím na jejich tvorbu níže kartou (ocením měsíční podporu) nebo ZDE na bankovní účet. Děkuji! (ps: Po kliknutí na tlačítko „Přispět“ budete přesměrování na platební bránu)

Darovaná částka

Frekvence daru

Sledujte také na: [Odysee](#)/ [Rumble](#) / [Substack](#)

Originál videa publikován [ZDE](#): 14. května 2024

Přepis:

BN (Benjamin Netanjahu): Musíte to slyšet, abyste tomu uvěřili. Mezinárodní trestní soud v Haagu zvažuje vydání zatykače na vysoké izraelské vládní a vojenské představitele jako na válečné zločince. To by byla nehoráznost historických rozměrů. Mezinárodní orgány, jako je Mezinárodní trestní soud, vznikly v důsledku holocaustu spáchaného na židovském národě. Byly zřízeny proto, aby podobným hrůzám zabránily, aby zabránily budoucím genocidám.

Nyní se však Mezinárodní soudní dvůr snaží Izrael zahnat do úzkých. Snaží se nás uvrhnout do úzkých, když se bráníme proti genocidním teroristům a režimům – Íránu – které otevřeně pracují na zničení jediného židovského státu. Označit izraelské vůdce a vojáky za válečné zločince přilije tryskové palivo do ohňů antisemitismu, těch ohňů, které již zuří na amerických kampusech a v hlavních městech po celém světě. Bude to také poprvé, kdy demokratická země bojující o svůj život podle pravidel války bude sama obviněna z válečných zločinů. Izrael dokonce ani nepodléhá jurisdikci soudního dvora a má nezávislý právní systém, který důsledně vyšetřuje všechna porušení zákona.

Tento pokus ICC je spíše pokusem ochromit samotnou schopnost Izraele bránit se. Vláda a lid Izraele tuto vážnou hrozbu pro naši bezpečnost, tuto vážnou hrozbu pro samotnou naši existenci rozhodně odmítají. Chci vás ujistit, že žádná akce ICC neovlivní železné odhodlání Izraele dosáhnout cílů naší války s teroristy z Hamásu. Zničíme vojenské a vládní kapacity Hamásu v Gaze. Propustíme všechna naše rukojmí a zajistíme, aby Gaza již nikdy nepředstavovala hrozbu pro Izrael.

Izrael očekává, že se vedoucí představitelé svobodného světa rozhodně postaví proti ICC, nehoráznému útoku na přirozené právo Izraele na sebeobranu. Očekáváme, že využijí všech prostředků, které mají k dispozici, aby tento nebezpečný krok zastavili. Šest měsíců po strašlivém masakru Hamásu ze 7. října, 80 let po hrůzách holocaustu, židovský stát vyzývá slušné lidi na celém světě, aby odmítli tuto nehoráznost ze strany ICC, aby se postavili na stranu Izraele v boji proti barbarům z Hamásu a Íránu a v úsilí o zajištění mírumilovnějšího světa.

JC (James Corbett): A jaj, vypadá to, že má někdo problém. Nebo ne? Ano. Tady je James Corbett a jste naladěni na podcast Corbettova reportu zde v květnu 2024, konkrétně 458. díl: „Seznamte se s Benjaminem Netanjahuem, neodsouzeným válečným zločincem”. Pokud jste průměrný člověk na spodní příčce propagandistické pyramidy, možná vás trochu vyděsí myšlenka, že Mezinárodní trestní soud vůbec zvažuje vznést obvinění z válečných zločinů proti vysokým izraelským vojenským a politickým představitelům, samozřejmě včetně izraelského premiéra Benjamina Bibi Netanjahua, za jejich chování v probíhajícím holocaustu proti palestinskému lidu. Protože pravděpodobně získáváte informace ze zdrojů, jako je New York Post, pardon, New York Times nebo The New York Post, nebo Jerusalem Post nebo Washington Post, nebo některý z dalších zdrojů. Nebo možná získáváte informace o životopisných údajích někoho, jako je Netanjahu, ze zdrojů jako, „Bude někdy duha?”

Pardon, to je jiná autobiografie. Tedy „Bibi: můj příběh”, oficiálně schválená autobiografie Benjamina Netanjahua, které jsem se, mimochodem, přiznám se, nepodrobil, nebo jen obyčejné staré mainstreamové propagandistické kousky, jako je například „Odolný vzestup Benjamina Netanjahua” od Neilla Locheryho, což je propagandistický kousek, kterému jsem se pro účely dnešního podcastu podrobil. Neříkejte, že pro vás nikdy nic neudělám.

Proč by tedy probiha Mezinárodní trestní soud (ICC) zvažoval, že vznesl obvinění z válečných zločinů proti takovému nevinnému chudáčkovi, jakým je izraelský premiér Benjamin Netanjahu? No, začněme od začátku a jen se ujistěme, že jsme pochopili situaci. Kde jinde začít než u mainstreamových prestitů u Foreignpolicy.com, který založil samozřejmě Samuel Huntington, a dlouhou dobu ho redigoval David „mini Kissinger“ Rothkopf, takže víte, že je to důvěryhodný zdroj. Nedávno tam měli tenhle článek. „Může ICC skutečně zatknout Netanjahua?“ Bývalý předseda ICC odpovídá na otázky ohledně jurisdikce nejvyššího soudu ve válce mezi Izraelem a Hamásem.

Takže spoiler. Teoreticky ano, ale je tu malá šance, že to USA povolí. Začněme tím, že si zde zjistíme podrobnosti. V týdnech následujících po útoku Hamásu na Izrael ze 7. října loňského roku nejvyšší žalobce ICC, Karim Khan, opakovaně varoval účastníky války, aby postupovali mimořádně opatrně, a konkrétně varoval před používáním hladovění jako válečné zbraně. Po šesti měsících, kdy Gaza zažívá plný hladomor a více než 75 % jejích obyvatel je vysídleno, se izraelská i mezinárodní média hemží zprávami o tom, že ICC by mohl vydat zatykač na vysoké izraelské představitele včetně premiéra Netanjahua. Dobrá. Co to tedy znamená a má ICC jurisdikci nad izraelskými občany?

„ICC může stíhat státní příslušníky státu, který je smluvní stranou Římského statutu. Může také stíhat zločiny spáchané na území státu, který je smluvní stranou smlouvy, bez ohledu na to, zda je žalovaný stát smluvní stranou Římského statutu. Ačkoli Izrael není smluvní stranou smlouvy, Palestina je členským státem, tudíž ICC může stíhat izraelské úředníky za spoluúčast na zločinech, které izraelské obranné síly údajně spáchali na palestinském území. A naopak, soud má jurisdikci i nad jednotlivými členy Hamásu jako palestinskými občany za mezinárodní zločiny, kterých se údajně dopustili v Izraeli.

Stejný právní princip byl použit v případě Ruska, které není smluvní stranou Římského statutu. Skupina 39 zemí, včetně Francie, Německa a Spojeného království, v roce 2022 vyzvala Mezinárodní trestní soud, aby vyšetřil ruskou invazi na Ukrajinu. To vedlo k tomu, že ICC vydal zatykač na ruského prezidenta Vladimira Putina za spáchání válečných zločinů na ukrajinském území, což byl krok, kterému tleskal Joe Biden... když byl informován, jaký je rok a co se děje... Tudíž by bylo rozporuplné, kdyby některý ze států přijal jurisdikci ICC nad ruskými občany, ale ne nad občany Izraele.

A všichni víme... pokrytectví? Ne, nikdy by je nenapadlo být pokryteckými. No, překvapení, spoiler, na ničem z toho vlastně nezáleží. „Je politováníhodné, že některé státy nebyly ochotny podpořit soud, zejména při výkonu zatykače, když se jednalo o jejich přátele a spojence. Mnoho afrických a blízkovýchodních vlád, jako je Kongo, Jordánsko, Malawi, Nigérie a Jihoafrická republika, nezatklo bývalého súdánského prezidenta Umara al-Bašíra, když cestoval do jejich zemí. Mnoho soudních zatykačů tak zůstalo nevykonáno. V některých případech členské státy, jako je Kanada, Německo, Nigérie a Spojené království, učinily prohlášení na podporu svých politických spojenců v situacích před soudem, bez ohledu na to, že taková prohlášení jsou čistě politická a mají tendenci podkopávat globální vnímání soudu.“

No, nechtěli bychom podkopávat globální vnímání tohoto přísného soudu. Nebo snad ano? Přesto, jaká jsou skutečná obvinění? Za co konkrétně by se mělo stíhat? To nejlepší, co mě napadá, je od The Economist, ano ten deník, co vlastní Rothschildi...

„Mohl by soud ICC obžalovat Benjamina Netanjahua?“ Píšou zde: „pokud jde o údajné zločiny, izraelští právní činitelé podezřívají Mezinárodní trestní soud... nevědí, ale podezírají ICC, že vyšetřuje bránění humanitárním dodávkám do Gazy, což podle mezinárodních humanitárních organizací přivedlo části enklávy k hladomoru. ICC by

mohl zvažovat obvinění z mezinárodního hladomoru, což je válečný zločin. Částečně by mohlo vycházet z prohlášení některých izraelských ministrů, kteří navrhli, aby Izrael po útoku ze 7. října zablokoval veškeré dodávky do Gazy.”

Dobře. Co o tom víme? Moc ne, protože přinejmenším v době, kdy tohle zaznamenávám, jakákoli obvinění mohou, ale nemusí být vznesena, nebo obžaloba může, ale nemusí být... ještě nic nebylo vydáno, takže nevíme, co konkrétně se vyšetřuje, nebo i jací úředníci by mohli být obviněni. Ale jak již bylo řečeno, za prvé, k tomu nedojde. Bibi už naverboval strýčka Sama, aby se ujistil, že zasáhne a zajistí, aby ICC nic neudělal, a už se objevily hrozby odvety, pokud je jen napadne vznést nějaké obvinění z válečných zločinů. Odkaz dám do poznámek, pokud k tomu potřebujete dokumentaci.

Takže zaprvé, k tomu nedojde. Ale za druhé, chtěli bychom vůbec, aby byl Mezinárodní trestní soud místem, kde se taková obvinění vznášejí? Nejenže je Mezinárodní trestní soud ze své podstaty zkorumpovaný klokaní soud, který existuje, nebo doposud existoval, pouze k tomu, aby stíhal africké válečné vůdce a příležitostně další padouchy na mezinárodním seznamu amerického ministerstva zahraničí, jako je například Vladimir Putin. Ale udělal jen velmi málo, pokud jde o skutečné stíhání skutečných válečných zločinů, které spáchali například Bushové nebo podobní lidé. Kromě toho je to instituce, jejímž samotným účelem, základním principem je podpořit myšlenku globálního soudního systému, který má být součástí základního kamene navrhovaného globálního vládního systému.

Takže ne, nechceme dávat moc nebo energii něčemu takovému, jako je Mezinárodní trestní soud a celý systém globální vlády, který předznamenává. Pokud chcete více informací o obou těchto aspektech soudu, odkážu vás na článek, který jsem napsal již před několika lety: Spravedlnost vítěze: pravda o Mezinárodním trestním soudu.” Pokud

chcete více informací o tom, jak Mezinárodní trestní soud zapadá do tohoto většího rámce mezinárodního soudního systému na cestě ke globální vládě, doporučuji vám podívat se nebo se znovu seznámit s 261. dílem podcastu o mezinárodním právu.

Dobře, tento konkrétní příběh je téměř jistě nic neříkající. Nezadržuji dech a nečekám, že uvidím Bibiho v oranžové kombinéze, jak tam sedí před soudci Mezinárodního trestního soudu, prostě to nevidím jako reálnou možnost. Ale využijme tento okamžik alespoň jako poučný moment. Je to osvětové cvičení, nebo možné osvětové cvičení pro běžného člověka, který může být překvapen, že by ICC o takovém kroku vůbec uvažoval. Představme si tedy, že existuje vesmír, ve kterém je nějaká instituce, která by skutečně mohla vznést skutečné obvinění z válečných zločinů se skutečnými zuby proti někomu, jako je Benjamin Netanjahu, a dotáhnout to do konce.

Jak by to vypadalo? Jaká obvinění by byla vznesena? Z jakých důvodů? Kdo je Benjamin Netanjahu? To je to, co dnes budeme zkoumat, a předpokládám, že to asi není třeba říkat pravidelným posluchačům, odpověď na tuto otázku „Kdo je Benjamin Netanjahu?“ nenajdete v banálních životopisných shrnutích, které najdete od korporátních prestitutů.

Video: Narozený v Tel Avivu v roce 1949, Netanjahu strávil v mládí několik let ve Spojených státech, než se v osmnácti letech vrátil do Izraele, aby vstoupil do jeho armády. V armádě se mu dařilo. Netanjahu sloužil jako kapitán elitního komanda poté, co ho doporučil jeden z jeho členů. Jeho služba skončila v roce 1972, ale rozhodně to nebylo naposledy, kdy bojoval. Přestěhoval se zpět do Spojených států, aby studoval na MIT. Smrt jeho bratra ho nesmírně zasáhla, jako by zasáhla násilná smrt bratra kohokoli. Ale také rozšířila jeho smysl pro

cíl. Počátkem 90. let vstoupil Netanjahu do izraelské politiky jako člen strany Likud. Jeho vzestup v řadách strany byl rychlý a v roce 1996 se stal nejmladší osobou, která kdy byla zvolena izraelským premiérem.

JC: Jo, bla, bla, bla. Jsem si jistý, že už víte, jak takováhle tuctová mainstreamová hagiografie na úrovni středoškolské slohové práce probíhá. Ale pokud ne, v každém případě sledujte odkazy v poznámkách na všechny tyto zdroje a odtud můžete zkoumat a najít další mainstreamové, poněkud nudné prezentace života Benjamin Netanjahua. Věřím však, že jakmile tak učiníte, vrátíte se přesně na stejné místo a položíte si otázku: Kdo je tedy opravdu Benjamin Netanjahu? Abychom na ni mohli odpovědět, vraťme se na začátek. A ne, tím začátkem nemyslím okamžik jeho narození v Tel Avivu. Mám na mysli počátek jeho politické kariéry, nikoliv však v Izraeli, ale ve Spojených státech.

A to jako amerického politického představitele, který v Americe zastupuje Izrael. Protože si myslím, že to je velmi relevantní pro to, odkud velká část jeho politické základny a podpory pochází, a to, jak se dostal do pozice moci, kterou v izraelské politice má, bylo v jistém smyslu zadními vrátky, prostřednictvím vystoupení v americké televizi. Vystupoval v osmdesátých letech, byl izraelským velvyslancem při OSN atd. Takže měl nějaké zkušenosti před kamerami a byl samozvaným odborníkem na terorismus, založil svůj teroristický institut jménem svého bratra, po jeho smrti, ke které se dostaneme později.

Měl tedy nějakou přítomnost, ale bylo to až přesně 18. ledna 1991 večer, což, jak určitě poznáte, byly první hodiny začátku první války v Perském zálivu, kdy Saddámovy rakety Scud ohrožovaly Izrael, a vy jste měli ty statečné reportéry CNN, kteří si nasadili plynové masky, aby pokračovali ve zpravodajství z frontové linie. No, a pak se odehrál dramatický rozhovor, který vedla korespondentka CNN Linda Scherzerová s Benjaminem Netanjahuem, který byl veden dost

bizarně, dost teatrálně, v plynových maskách, jen aby divákům opravdu přiblížili, jak nebezpečná byla situace, ve které, no, Netanjahu velmi dramaticky pronesl několik prohlášení, která znamenala začátek jeho vstupu do povědomí veřejnosti ve Spojených státech a ve světě.

CNN: Ptala jsem se vás o něco dříve, než začal nálet, jakou jste očekával reakci Izraele, jaká byla vaše reakce na dnešní prezidentovy výroky?

BN: Musím říct, že je to ten nejhorší způsob, jak vést rozhovor, abych si vypůjčil frázi. Ale samozřejmě to ukazuje, myslím, že docela dramatickým způsobem, jakému druhu hrozby teď čelíme. Chtěli bychom, aby tato hrozba byla odstraněna, a podnikneme kroky, které jsou nezbytné k jejímu odstranění. Nemohu vám říci kdy, nemohu vám říci kde. Nemohu vám říci jak, ale zajistíme, aby byl Izrael v bezpečí.

CNN: Jak jsem již zmínila, je poměrně obtížné mluvit přes tyto masky. Zemi bylo doporučeno, a nám také, abychom se odebrali do zapečetěné místnosti, kterou jsme připravili v naší kanceláři. Možná by bylo moudré, abychom to udělali hned.

JC: No, opravdu strhující televize. Samozřejmě to v lednu 1991 zaujalo diváky CNN, důvěřivé věřící v MSM, a katapultovalo Benjamina Netanjahua z poměrně nízkého aparátčíka ve straně Likud v Izraeli do pozice mezinárodního prominenta, což mu jistě pomohlo k politickému vzestupu v Izraeli. Pojdme si trochu popojet a zjistit něco víc o Netanjahuově rodinné historii, protože si myslím, že je relevantní pro to, co dnes studujeme. Jako většina životopisů Benjamina Netanjahua, my začneme takto: Benjamin Netanjahu byl synem Benziona... Netanjahua? Otazník.

Samotné jméno Netanjahu je jméno, které rodina Hebrías přijala na cestě do Izraele. Ale v každém případě Benzion Netanjahu byl otec Benjamina Netanjahua a někdo pozoruhodný a často zmiňovaný v izraelských učebnicích dějepisu. To můžeme získat například z něčeho

takového: Likudův zesnulý dědeček z TabletMag. „Právě děti bojovníků Irgunu jsou známé jako knížata izraelské pravice. Ale Benzion Netanjahu byl učenec, ne podzemní bojovník.

A dále se zde píše, že Benzion se jako mladý přistěhovalec žijící v zemi Izrael přestěhoval z Polska v roce 1920 v deseti letech. Zapojil se do militantního revizionistického sionistického hnutí Zeeva Jabotinskyho, v průběhu 30. a 40. let vydával řadu revizionistických novin. V posledních letech působil také jako osobní tajemník Jabotinského. Příslušnost Benziona k Jabotinskému mu v Izraeli 50. let rozhodně nepřinesla popularitu, v té době Izraeli dominovala Strana práce Davida Ben Guriona a pro veterány revizionistického hnutí a jeho různých vojenských podskupin, jako byl Irgun, to nebylo přátelské prostředí.

Ale, víte, nebojte se. Otec Netanjahua... ano, on byl tak trochu v té směsici těch bojovníků Irgunu a revizionistických sionistických extremistů, ale byl spíš akademik. Nebyl jedním z nich. Ale stejně, víte, hmm... Irgun. Irgun. Kde jsem jenom slyšel o Irgunu předtím? Video: Po výbuchu bomby, který způsobili teroristé na britském sídle v Jeruzalémě, byl celý jeden roh hotelu King David, sedmipatrové budovy, srovnán se zemí. Ve scénách děsivě připomínajících New York o 55 let později.

Jeruzalémská bomba byla počátkem terorismu jako mediální události, která má upoutat pozornost světa. Pachatelé, sionističtí Židé, členové teroristické sítě Irgun Menachema Begin. Begin, kdo se jednoho dne stane premiérem Izraele, popsal tuto taktiku jako proměnu Palestiny ve skleník, do kterého se dívá celý svět. BH: Myslím, že to byl jeden z těch násilných činů, které předběhly svou dobu, které byly choreograficky zpracovány právě tak, aby přitáhly mezinárodní pozornost.

YK: Byli jsme menšinou, ale byli jsme menšinou s jasnou ideologií, že musíme mít židovský stát, abychom obnovili stát, který existoval před mnoha stovkami let.

BH: Bombardování hotelu King David bylo možná jedním z nejvýznamnějších teroristických incidentů 20. století. Po dlouhá desetiletí držel neslavný rekord v počtu zabitých lidí.

YK: V boji za svobodu se vždycky najdou tací, kteří jsou více nazýváni extrémními nebo neústupnými, nebo je nazývají zarputilými a chtěli okamžitě nečekat na Mesiáše.

JC: Aha, přesně tak, ta sionistická polovojenská organizace Irgun, která při svém úsilí o vytvoření vlasti pro židovský národ v Palestině výslovně a vědomě používala smrtící teroristické činy. A v době onoho útoku na hotel King David v roce 1946 tuto organizaci vedl Menachem Begin, budoucí izraelský premiér, a jak bylo poznamenáno, bombový útok na hotel King David byl po mnoho desetiletí nejsmrtelnějším teroristickým útokem na světě. Je tedy třeba si položit otázku: Co dělá Benjamin Netanjahu, zakladatel Jonatanova institutu, pojmenovaného po jeho zabitém starším bratrovi, který se snaží zjistit kořeny terorismu a zkoumat způsoby, jimiž lze tuto hrozbu vymýtit... co říká Benjamin Netanjahu o Beginovi a jeho smrtícím teroristickým odkazu? Jistě musí odsoudit násilné činy použité v „boji za svobodu“ utlačovaným národem proti utlačovateli, že?

BN: Menachem Begin tedy v mnoha ohledech symbolizoval podstatu našeho boje za svobodu. Bojoval za ni, obětoval se pro ni, dosáhl jí. Právě náš boj za to, abychom byli svobodným národem ve vlasti našich předků, vedl jeho život a on slouží jako emblém a jako příklad pro budoucí generace, protože boj nikdy nekončí.

JC: Samozřejmě, že ano. Ve skutečnosti je to ještě nechutnější než to velebení krveprolití a terorismu. Jak dokumentuje i Haaretz v zajímavém článku z před několika let o teroristickém dědictví sionismu, který hovoří o Netanjahuově zálibě moralizovat o těch podlých palestinských teroristech. Netanjahu však neřekl, že by se kolem pomníků, které Izrael vztyčil na počest bombových útoků a dalších teroristických vražd spáchaných členy Irgunu, mohly konat celé výlety.

Mluví samozřejmě o té teroristické události, bombardování hotelu King David v roce 1946, jehož 60. výročí bylo oslaveno velkým slavnostním festivalem, jehož se nezúčastnil nikdo jiný než Benjamin Netanjahu. Na dvoudenní akci k 60. výročí v Centru dědictví Menachema Begin v roce 2006 se Netanjahu připojil k veteránům IZL a akademikům, kteří se snažili jednou provždy dokázat, že atentátníci a střelci Beginova IZL a radikální bojovníci Lehi budoucího premiéra Shamira, kteří prováděli politické atentáty na vysoké úrovni, byli bojovníci za svobodu, a nikoliv teroristé. Vyvrcholením oslav 60. výročí bylo odhalení velké pamětní desky poblíž hotelu King David.

Simon MacDonald, britský velvyslanec v Izraeli, spolu s generálním konzulem Johnem Jenkinsem napsali starostovi Jeruzaléma protest proti umístění pamětní desky. Nemyslíme si, že je správné, aby byl připomínán teroristický čin. Britské velvyslanectví dodalo, že neexistují věrohodné důkazy o tom, že by se k britským úřadům dostalo nějaké varování. Text pamětní desky byl mírně pozměněn, ale památník zůstal. A Netanjahu byl samozřejmě u toho, aby ho pomohl odhalit.

Ano, přesně takový je Bibi Netanjahu ve skutečnosti. Ale přeskakujeme tu časovou osu, protože pokud chceme skutečně začít zkoumat zločinnost Benjaminu Netanjahu, musíme se podívat daleko do minulosti, dávno předtím, než vůbec začala jeho politická kariéra, ještě v době, kdy byl bezvýznamným podnikatelem v USA, nebo to si aspoň lidé mysleli.

Pokud si přečtete jakoukoli mainstreamovou biografii Benjamina Netanjahua, nevyhnutelně se tam bude mluvit o jeho raném životě, o významu jeho otce a jeho vlivu na rodinu a samozřejmě o vlivu jeho staršího bratra Jonatana, který se stal v pověstech izraelského státu folklórním hrdinou jako otec IDF, bojovníkem, který bojoval v šestidenní válce. Proslavil se medailí za vynikající službu a dostal velení jedné z předních obrněných brigád na Golanských výšinách, který byl nakonec jediným izraelským vojenským důstojníkem zabitým při slavné operaci Entebbe, protiteroristické misi v Ugandě, která byla v roce 1976 skutečně velmi úspěšná, 102 ze 106 rukojmích, kteří byli uneseni palestinskými a německými teroristy, osvobodili stateční bojovníci IDF, ale Jonathan byl nakonec jediným zabitým.

V důsledku toho Benjamin Netanjahu založil Jonatanův institut, aby uctil památku svého bratra a aby pracoval na ukončení terorismu a bla, bla. Co vám však tyto životopisy o tomto zajímavém období Netanjahuova života tam na začátku 70. let neřeknou, je, ach, já nevím, jeho účast ve zločinecké izraelské skupině pašeráků jaderných zbraní ve Spojených státech.

GS: Pokud jde o FBI, která odhalila síť o několika uzlech, tato se shodou okolností soustředila v Kalifornii. Milco byla společnost, kterou v roce 1972 založil Richard Kelly Smyth, který, když byl odhalen, jak posílá 800 krytronů, což jsou předměty dvojího použití, které lze použít ke spuštění jaderných zbraní... když byl při této činnosti odhalen, v polovině 80. let se nedostavil k soudu a zmizel, dokud ho na začátku roku 2000 nezachytil Interpol.

Tento příběh je zajímavý a výbušný, protože po několika pokusech o popření jsme měli k dispozici dokument, ve kterém byl klíčový kontakt nebo jeden z klíčových kontaktů, se kterým se Smythe setkával, aby zařídil prodej v Izraeli. Nebyl to nikdo jiný než Benjamin Netanjahu. Dokument, který tady držím, pro lidi, kteří jsou na videu, skutečně

jmenuje Benjamin Netanjahu jako zaměstnance společnosti Heli Trading, což byl uzel v Izraeli, který dostával rekvizice ministerstva obrany, které předával společnosti Milco.

Je na tom samozřejmě zajímavé to, že Benjamin Netanjahu je vysoce postavený člověk, a skutečnost, že vůdce pašerácké skupiny byl identifikován jako Arnon Milchan, kterého každý Američan zná díky jeho filmové produkci, jako je Pretty Woman a další oblíbené filmy, který to řídil a který je v nedávné knize jmenován jako špičkový špionážní ekonomický špion, který pracoval pod Benjaminem Bloombergem a Rafaelem Eatonem.

Ale dokument FBI, který jsme zveřejnili 4. července v souvislosti s článkem na antiwar.com, byl opravdu krátký a přímočarý a jeho jádrem byla skutečnost, že v době, kdy se Netanjahu budoval jako lídr v oboru terorismu, když se právě vrátil ze studií ve Spojených státech, pořádal velké konference v Institutu Jonatana Netanjahua, pojmenovaném po jeho bratrovi, který byl zabit při náletu na Entebbe. Tady je člověk, který měl pracovat jako manažer nábytkářské firmy.

Přesto tyto dokumenty, které jsou velmi věrohodné, protože v nich je svědectví Richarda Kellyho Smithe, poté, co se vrátil ze svého exilu v zámoří a nakonec byl odsouzen k trestu odnětí svobody... to byly výpovědi, které učinil agentovi FBI v kanceláři okresního prokurátora, když ho vyslyšeli a chtěli vědět, jaký je rozsah sítě pašeráků jaderných technologií. A bum, je tu Benjamin Netanjahu.

JC: Ale co je to malé pašování jaderných zbraní mezi znepřátelenými stranami? Dobře, o tom bychom si mohli promluvit. Pokud vás to zajímá, odkážu vás na poznámky k dnešnímu podrobnému zkoumání na adrese CorbettReport.com/netanyahu, kde se o těchto a mnoha dalších podrobnostech dozvíte více. Nebo bychom si mohli promluvit o probíhajících obviněních z úplatkářství a korupce, která jsou proti

Benjaminu Netanjahuovi vznášena dodnes. Pokud nevíte o Případu 4000 a všech jeho důsledcích, odkážu vás na předchozí práci, kterou o tom se mnou dělal James Evan Pilato.

Nebo si můžete přečíst o nejnovějších zprávách v této věci. Ale o tom dnes mluvit nebudeme. Nemluvíme o běžné každodenní běžné kriminalitě, která definuje kakastokracii každého jednotlivého národního státu na Zemi, Izrael samozřejmě není výjimkou. Ne. Mluvíme o zločinech proti lidskosti, o válečných zločinech, o něčem mnohem jiném, o něčem, co má pravděpodobně mnohem větší závažnost a mnohem těžší důsledky. Kam se tedy máme obrátit, abychom se o tomto pojetí válečných zločinů, zločinů proti lidskosti, zločinů proti míru dozvěděli více? Co to znamená?

No, vezměme to od podlahy, a v tomto případě budeme mluvit o norimberských a tokijských procesech, tedy o příkladech mezinárodních vzorů mezinárodní spravedlnosti, které byly po druhé světové válce zřízeny výslovně proto, abychom po druhé světové válce neměli spravedlnost vítěze, jako tomu bylo s Versailleskou smlouvou na konci první světové války.

Ne, mělo to být řádné zakotvení v právu, v zásadách a pokynech pro budoucí generace řádného pravidla chování na mezinárodní scéně, aby se u nás už nikdy neděly zločiny proti míru, zločiny proti lidskosti, nebo alespoň ne tak, aby nebyly stíhatelné. Dobře, jak nepochybně namítnou konspirační realisté v davu, ano, samozřejmě, tokijský a norimberský proces se nakonec skutečně staly paradigmatickými příklady spravedlnosti vítězů, a to toho nejhoršího druhu, ale to teď nechme stranou.

Pojďme se podívat, co jsou ty ideály, principy, které byly zastávány v mezinárodním právu, o kterých víme, že nikdy nebudou ve skutečnosti uplatňovány na rovnoprávném základě a že je ICC nebo jakákoli jiná globalistická instituce nikdy nebude ve skutečnosti zastávat, ale

podívejme se na chartu Mezinárodního vojenského tribunálu pro Dálný východ, která stanovila jurisdikci tohoto soudu, jenž předpokládal, že bude rozhodovat o tehdejších především japonských obžalovaných. V jejím pátém článku se uvádí: příslušnost k osobám a trestným činům. Tribunál má pravomoc soudit a trestat válečné zločince z Dálného východu, kteří jsou jako jednotlivci nebo jako členové organizací obviněni z trestných činů, mezi něž patří zločiny proti míru.

Následující činy nebo některý z nich jsou zločiny spadající pod jurisdikci tribunálu, za které se vyvozuje individuální odpovědnost. Podívejme se tedy, zda Benjamin Netanjahu může být vinen některých z těchto typů trestných činů. 1. Zločiny proti míru, konkrétně plánování, příprava, zahájení nebo vedení vyhlášené nebo nevyhlášené útočné války nebo války v rozporu s mezinárodním právem, smlouvami, dohodami nebo ujištěními nebo účast na společném plánu nebo spiknutí za účelem uskutečnění některého z výše uvedených činů.

2. Konvenční válečné zločiny, konkrétně porušení válečných zákonů nebo zvyklostí, 3. Zločiny proti lidskosti – vraždy, vyhlazování, zotročování, deportace a jiné nelidské činy spáchané před válkou nebo během ní, nebo pronásledování z politických nebo rasových důvodů, při provádění nebo v souvislosti s jakýmkoli zločinem, bez ohledu na to, zda je či není v rozporu s vnitrostátním právem země, kde byl spáchán. Vůdci, organizátoři a spolupachatelé podílející se na provedení plánu nebo spiknutí za účelem spáchaní některého ze zločinů, jsou odpovědni za všechny činy, které vykonala kterákoli osoba při provádění takového plánu.

Velmi vznešený ideál. Dovedete si představit, že by se to uplatňovalo plošně a bez přemýšlení o konkrétní loajalitě té které osoby, která je z takových trestných činů obviněna? Nuže, udělejme to a podívejme se, zda to skutečně platí pro Benjamina Netanjahua. Mohli bychom se například obrátit k vedení nezákonné útočné války Spojených států v

Iráku v roce 2003, která je v tuto chvíli poměrně široce uznávána jako nezákonná válka. Kdo tam této válce fandil a pravděpodobně se pak provinil zločinů proti míru, plánováním, přípravou a zahájením, natož vedením vyhlášené nebo nevyhlášené útočné války? Měl tedy Netanjahu nějaký podíl na nezákonné invazi USA do Iráku?

BN: Musím být upřímný a spravedlivý, toto není soud. Toto není otázka legalismu. Je to otázka realistického posouzení hrozby, hmatatelné hrozby pro naši společnou civilizaci. Vůbec není pochyb o tom, že Saddám usiluje o vývoj jaderných zbraní, pracuje na něm a postupuje směrem k němu. O tom není vůbec žádná pochybnost.

Není pochyb o tom, že jakmile je získá, dějiny se okamžitě změň. Pokud Saddámův režim odstraníte, zaručuji vám, že to bude mít obrovské pozitivní dopady na celý region. Použití síly je pro vítězství ve válce proti terorismu to nejdůležitější. Kdybych měl říct, jaké jsou tři zásady vítězství ve válce proti terorismu, je to jako, jaké jsou tři zásady v oblasti nemovitostí – lokace, lokace, lokace.

Tři zásady vítězství ve válce proti terorismu jsou tři V – vítězství, vítězství a vítězství. Čím více vítězství nashromáždíte, tím snazší bude další vítězství. První vítězství v Afghánistánu usnadní druhé vítězství v Iráku. Druhé vítězství v Iráku usnadní i třetí vítězství, ale může změnit povahu dosažení tohoto vítězství. Může se stát, že dojde k implozi. Nezaručuji to, ale myslím, že to zvyšuje pravděpodobnost. Proto si myslím, že volba Iráku je dobrou volbou. Je to správná volba.

JC: Zahájení útočné války? Tak to máme. Ale co plánování této války? No, je to zajímavá zajímavost, která bude známa divákům dokumentu o falešných vlajkách Tajná historie Al-Káida, že ve skutečnosti plán na svržení Saddáma Husajna po 11. září v podstatě přišel události pod falešnou vlajkou z 11. září 2001 Saddámovi Husajnovi a použil to jako záminku ke svržení iráckého režimu.

Tento plán ve skutečnosti nepředložil Projekt pro nové americké století, což, jak už jistě lidé vědí, byla skupina neokonzervativců, která od konce 90. let vyzývala ke svržení Saddáma Husajna, ale dokument nazvaný „Čistý zlom: nové strategie pro zajištění říše“, což byl dokument pro plánování politiky, který sestavila studijní skupina vedená Richardem Pearlem, do níž byli zapojeni Douglas Fife, David Wormser a další lidé, kteří se později stali jádrem neokonzervativců zamořujících Bushův Pentagon, kteří tento plán, původně přednesen v dokumentu Čistý zlom, vzali a uvedli jej do provozu.

A počkejte, pro koho byl ten dokument vlastně připraven? Správně, pro izraelského premiéra Benjamina Netanjahua. V roce 1996 skupina prominentních neokonzervativců, včetně Richarda Pearla, Douglase Fifeho a Davida Wormsera, sepsala pro tehdejšího izraelského premiéra Benjamina Netanjahua zprávu nazvanou Čistý zlom: nová strategie pro zabezpečení říše.

Zpráva vyzývala Izrael, aby utvářel své strategické prostředí oslabením, zadržováním a dokonce válčováním Sýrie. Zpráva dospěla k závěru, že způsob, jak toho dosáhnout, je zaměřit se na odstranění Saddáma od moci v Iráku, což je samo o sobě důležitý izraelský strategický cíl, jako prostředek ke zmaření regionálních ambicí Sýrie. V roce 1997 25 prominentních neokonzervativců, včetně deseti, kteří později působili v Bushově administrativě, a dokonce i Jeb Bush, bratr budoucího prezidenta, podepsalo prohlášení o zásadách jako zakládací listinu nového think tanku s názvem Projekt pro nové americké století.

Prohlášení vyzývalo tehdejšího prezidenta Clintona, aby zvrátil škrty ve výdajích na obranu a aby výrazně zvýšil výdaje na obranu. V roce 1998 skupina následovala otevřeným dopisem Clintonovi, v němž ho vyzývala, aby obrátil pozornost své administrativy k realizaci strategie odstranění Saddámova režimu od moci.

Prezident George W. Bush, který se obklopil neokonzervativci v předvolební kampani a nakonec je dosadil na všechny klíčové bezpečnostní posty ve svém kabinetu, neztrácel čas s uskutečňováním těchto snů o změně režimu. Jak později prozradil ministr financí Paul O'Neill, na svém prvním významném zasedání Rady národní bezpečnosti, které se konalo pouhých deset dní po nástupu nové administrativy, „prezident Bush pověřil ministra obrany Rumsfelda a předsedu sboru náčelníků štábů Hugh Sheltona, aby začali připravovat možnosti použití amerických pozemních sil v severní a jižní bezletové zóně v Iráku na podporu povstání s cílem svrhnout Saddámův režim. Na druhém zasedání Rady národní bezpečnosti Bushovy administrativy, které se konalo o dva dny později, se rovněž jednalo o změně režimu v Iráku, přičemž jeden z dokumentů na zasedání byl označen jako tajný a nesl název „Plán pro post-Saddámův Irák”.

M: Od první chvíle se to týkalo Iráku. Týkal se toho, co můžeme udělat pro změnu tohoto režimu. Všichni ostatní si mysleli, že to vyrostlo z 11. září. Ale tato kniha říká, že to bylo první den této administrativy. Tyto věci byly položeny a zpečetěny první den.

JC: Víte, když o tom tak přemýšlím, možná proto byl Netanjahu po 11. září přistižen, jak se otevřeně škodolibě baví o tom, jak jsou události z 11. září 2001 pro Izrael skvělé.

DN: Izraelské noviny Maariv uvedly: Bývalý izraelský premiér Benjamin Netanjahu veřejně prohlásil, že útoky z 11. září jsou pro Izrael dobré. Netanjahu řekl, cituji: „Těžíme z jedné věci, a to z útoku na Dvojčata a Pentagon a z amerického boje v Iráku.” Konec citátu. Netanjahu pak údajně řekl, že tyto události, cituji: „vychýlily americké veřejné mínění v náš prospěch.”

JC: Hmm, vyzvu vás, abyste se nad tím zamysleli ve svém volném čase, ale zatím... tak jo. Zločiny proti míru. Ano, dobře, to máme. Ale co se neodsouzený válečný zločinec Benjamin Netanjahu naučil z lekcí války v Iráku, že je špatné nazývat něco „preventivní sebeobranou“ jako způsob, jak zamaskovat realitu nezákonné útočné války? Ne. Že je hříchem povraždit nespočetné desítky mužů, žen a dětí a zdecimovat zemi, zničit její infrastrukturu a nasměrovat ji na cestu ke zkáze v zájmu prosazení vlastních geopolitických cílů? To sotva.

Ne. Poučení, které si Netanjahu z toho všeho vzal, bylo, že hele, tohle všechno je účinná strategie. A tak tuto strategii v následujících letech zdvojnásobil, ztrojnásobil a zečtyřnásobil, což se stalo stupňující se sérií bizarních prezentací, jimiž se v podstatě pokoušel přimět USA k nezákonné agresivní válce proti Íránu.

BN: Pokud jsou tato fakta pravdivá, a to jsou, kde by měla být vyznačena červená linie? Červená linie by měla být nakreslena právě tady dole, předtím, než Írán dokončí druhou fázi obohacování uranu potřebnou k výrobě bomby. Dámy a pánové, historie nás postavila na osudovou křižovatku. Nyní si musíme vybrat mezi dvěma cestami.

Jedna cesta vede ke špatné dohodě, která v nejlepším případě na chvíli omezí íránské jaderné ambice, ale neúprosně povede k jaderně vyzbrojenému Íránu, jehož bezuzdná agrese nevyhnutelně povede k válce. Druhá cesta, jakkoli obtížná, by mohla vést k mnohem lepší dohodě, která by zabránila jadernému Íránu, jadernému Blízkému východu a strašlivým důsledkům obojího pro celé lidstvo. Před několika týdny se Izraeli podařilo jako velký zpravodajský úspěch získat půl tuny materiálu uvnitř těchto trezorů. A tady je to, co jsme získali. 55 000 stran. Dalších 55 000 souborů na 183 CD. Vše, co uvidíte, je přesnou kopií původního íránského materiálu. Írán musí především čelit věrohodné jaderné hrozbě. Dokud budu premiérem Izraele, udělám vše, co je v mých silách, abych zabránil Íránu získat jaderné zbraně.

JC: V ostudné historii a kariéře premiéra Benjamina Netanjahua, nejdéle sloužícího předsedy izraelské vlády, by se nepochybně dalo zdokumentovat ještě mnoho dalšího, ale pro účely dnešního obvinění z válečných zločinů by bylo nejrelevantnější jeho chování vůči palestinskému lidu. A právě v této souvislosti se můžeme vrátit k oné chartě mezinárodního tribunálu pro válečné zločiny na Dálném východě, která zaznamenala zločiny proti lidskosti, konkrétně vraždy, vyhlazování, zotročování, deportace a jiné nelidské činy spáchané před válkou nebo během ní nebo pronásledování z politických či rasových důvodů, při provádění nebo v souvislosti s jakýmkoli zločinem spadajícím do jurisdikce tribunálu.

Benjamin Netanjahu, jako nejdéle sloužící izraelský premiér, dohlížel na rozšiřování nelegálních osad na Západním břehu Jordánu a na rozšiřování státu apartheidu, kterým Izrael nyní dokumentárně je.

DW: Izraelský premiér Benjamin Netanjahu slíbil, že pokud bude příští týden znovu zvolen, anektuje židovské osady na okupovaném Západním břehu Jordánu, což je jeho prohlášení v rozhovoru pro izraelskou televizi, které znamená obrat v politice. Netanjahu ve svých čtyřech funkčních obdobích ve funkci premiéra podporoval rozšiřování židovských osad, ale až dosud se zdržoval představení plánů na budoucnost osad na Západním břehu Jordánu, které jsou podle mezinárodního práva obecně považovány za nelegální.

BN: Stát Izrael musí mít bezpečnostní kontrolu nad celou oblastí Západního břehu Jordán. To je nezbytná podmínka. Je to v rozporu s myšlenkou palestinské suverenity. Ambice izraelské vlády ohledně palestinských území nejsou pro Hafez Hariniho žádným překvapením. Tato beduínská farma se nachází v Masafajátě na Západním břehu Jordánu, na okraji Negevské pouště.

A v první linii izraelského záboru půdy, který probíhá už roky. Útoky ze sedmého října tento proces ještě více rozproudily. V průběhu posledních 14 měsíců jsme s Harinii natáčeli. Sledovali jsme, jak se posílená skupina osadníků v sousedství přesouvá od klacků a kamenů k útočným puškám. Haraniho bratranec byl střelen do břicha. Rodina a to, co zbylo z jejich farmy, nyní hledí do hlavně zbraně. Vojenská kontrolní stanoviště, pouze židovské silnice a města, barevně odlišené průkazy totožnosti a oddělený soubor zákonů pro Palestince a Izraelce.

To je realita života milionů Palestinců žijících pod izraelskou kontrolou. Od okupovaného Západního břehu Jordánu a východního Jeruzaléma až po Izrael a pásmo Gazy, žijí Palestinci v systému zákonů a pravidel, které je diskriminují na základě jednoho zásadního faktoru, a to skutečnosti, že jsou Palestinci. MSNBC: Dnes ráno vystoupil v izraelském celostátním rozhlase bývalý vysoce postavený izraelský generál a prohlásil, že na okupovaném Západním břehu Jordánu již 57 let panuje absolutní apartheid. Tamní situaci přirovnal k nacistickému Německu.

A v izraelských novinách napsal židovský novinář narozený v Jižní Africe, že strávil roky tím, že ze všech sil argumentoval proti obvinění, že Izrael je státem apartheidu. Toto obvinění se však stává skutečností, protože každý den vidí, jak vládní ministři a jejich spojenci ventilují rasismus a následují s diskriminačními kroky.

CNN: Musím se vás zeptat, protože tady sedíme, mluvíme a posloucháme. Doufám, že také posloucháte. Což je připomínka lidí, kteří žijí zde, ale také lidí, kteří žijí v Gaze. Co se s nimi děje v této vizi nového osídlení židovskými osadníky, a to i ve městě Gaza?

Ž: Co si myslím o Gaze? Arabové z Gazy ztratili právo být v Gaze sedmého října. Ano, slyším mešitu. Slyším modlitbu. Do sedmého října bylo všechno jinak. Žádný Arab... mluvím o více než dvou milionech Arabů. Ti tam nezůstanou. My Židé budeme v Gaze.

CNN: To zní jako etnická čistka.

AJ: Palestinci a osadníci žijí někdy jen pár metrů od sebe, a přesto jsou jejich životy zcela odlišné. Palestinci žijí pod vojenskou vládou. Některá jejich nejzákladnější práva jsou systematicky porušována a mohou být zadržováni na neurčitou dobu bez soudu nebo obvinění. Jejich stížnosti na násilí ze strany osadníků jsou málokdy brány vážně nebo dokonce vyšetřovány. Proto vás vezmeme do vesnice Kusra, kde jsou Palestinci obklopeni jedněmi z nejnásilnějších osadníků. Jen několik dní po izraelské válce v Gaze, osadníci zde během 24 hodin zabili šest Palestinců.

63letý Ibrahim Wadi a jeho 25letý syn Ahmad byli zastřeleni během pohřebního obřadu za další oběti. Zastavili je zde na hlavní silnici osadníci, kteří přepadli pohřební průvod, a Ibrahim i Ahmed zde byli zastřeleni. AJ: Strážník ho zatáhnul na chodník a nařídil vojákovi, aby ho zastřelil. Křičela jsem. Nikdy jsem neměla takový strach jako v ten moment.

JC: Jakkoli nechutné, ohavné, zásadně znepokojující, jako jsou tyto bezohledné činy nelidskosti vůči palestinskému lidu... je třeba zopakovat, že nejen lidé, kteří tyto činy jednotlivě provádějí, jsou za ně samozřejmě právně odpovědní, ale také vůdci, organizátoři, podněcovatelé a spolupachatelé, kteří se podílejí na vypracování nebo provedení společného plánu nebo spiknutí s cílem spáchat některý z výše uvedených zločinů, jsou odpovědní za všechny činy provedené kteroukoli osobou při realizaci takového plánu. No, jakkoli jsou tyto činy znepokojujivé a nechutné, je to jen tenké ostří velmi velkého klínu, kterému předsedá podněcovatel, plánovač a formulátor těchto akcí, nejdéle sloužící izraelský premiér Benjamin Netanjahu.

Právě zde se dostáváme k další široké kategorii zločinů, které spadají do působnosti těchto mezinárodních vojenských tribunálů, tzv. konvenčním válečným zločinům, což je nesprávný název, protože na

těchto zločinech není vůbec nic konvenčního. Jsou v zásadě odporné. Mohli bychom se podívat na mnoho příkladů konvenčních válečných zločinů, k nimž došlo za řízení premiéra Netanjahua a jeho mnoha let v úřadu.

Ale podívejme se například na Netanjahuem vyhlášenou operaci Ochranné ostří z roku 2014, které se na rozdíl od předchozích příkladů izraelských vojenských vpádů a válečných zločinů spáchaných na okupované Palestině skutečně začalo dostávat pozornosti, a to i v kontrolovaných korporátních médiích, dokonce i v USA, natož jinde v západním světě, pro naprostou bezohlednou zločinnost činů, které byly při vedení této války spáchány.

BN: Dnes jsme rozšířili naše operace proti Hamásu a dalším teroristickým skupinám v Gaze. Budeme i nadále chránit naše civilisty před útoky Hamásu na ně. Hamás naopak úmyslně vystavuje palestinské civilisty nebezpečí. Umisťuje své teroristy do nemocnic, škol, mešit a bytových domů v celém pásmu Gazy. Hamás se tak dopouští dvojího válečného zločinu.

Útočí na izraelské civilisty a zároveň se skrývá za palestinskými civilisty. Tato operace by mohla trvat dlouho. Jsme odhodlaní bránit své rodiny a své domovy. CNN: Izrael před chvílí oznámil název této operace. Nazývá ji operace Ochranné ostří. A ihned po tomto oznámení došlo ke dvěma náletům na Gazu, jednomu dole u egyptských hranic a jednomu v centrální části Gazy. Naše zdroje v Gaze nám říkají, že se jedná o domy, které pravděpodobně patří vůdcům militantů, a to představuje určitou změnu taktiky. Doposud Izrael zasahoval oblasti, odkud byly odpalovány rakety, nebo výcviková zařízení a další objekty patřící Hamásu a dalším militantním skupinám. Jedná se pouze o úvodní salvy.

Když Izrael operaci pojmenuje, znamená to, že to myslí vážně. WSJ: Jedny z nejstatečnějších obětí konfliktu mezi Izraelem a Hamásem jsou děti z Gazy. Území je mladé. Asi 40 % obyvatelstva je mladší 15 let. To znamená, že mnoho úderů zasáhlo lidi, jako je Akbed Busleh, kterému bylo teprve osm let. Stál se svou rodinou a čekal na evakuaci autobusem z krytu OSN, který byl napaden, když na nádvoří dopadl výbuch. To je jeden z mnoha případů, které Palestinci chtějí, aby OSN vyšetřila.

Mezinárodní aktivisté pátrající po mrtvých a zraněných během krátkého příměří. Dvaadvacetiletý místní muž Salem Samali v zeleném tričku hledá příbuzné. Ozve se výstřel, zřejmě od izraelského odstřelovače. Salem byl zasažen, ale stále volal, že je stále naživu. Po dalších dvou výstřelech byl mrtvý. Anara: Tři týdny bojů si vyžádaly nejméně 1400 mrtvých Palestinců, většinou civilistů. Jednou z posledních obětí je palestinská holčička, která se narodila v pondělí poté, co byla zabita její matka, dítě nepřežilo.

Izrael tvrdí, že bylo zabito 56 jeho vojáků a tři civilisté. Izraelské obranné síly dnes opět zveřejnily záběry, které údajně ukazují nálety přerušené kvůli blízkosti dětí a dalších civilistů. Přes všechno vychloubání se humanitárním bombardováním však děti a civilisté tvoří naprostou většinu z 200 mrtvých a 1400 zraněných za pouhých devět dní. Tehdy jsme se dozvěděli, že třetí granát zabil čtyři děti o několik minut později, jen o kousek dál na pláži. Dva záběry z průmyslových kamer zřejmě ukazují čtyři chlapce, jak hrají fotbal, a pak zásah granátem.

JC: Ale tohle všechno, všechny zdokumentované zločiny, které se odehrály pod vedením Benjaminu Netanjahu, slouží jen jako pozadí, jako kontext pro hlavní obvinění proti Benjaminu Netanjahuovi, jeho účasti na holocaustu, který se odehrává v Gaze, zatímco spolu mluvíme.

JEP: Svědectví ze 7. října odhalují, že izraelská armáda ostřelovala izraelské občany. To je zpráva z Grayzone.com. Izraelská armáda dostala rozkaz ostřelovat izraelské domy a dokonce i vlastní základny, když byla 7. října zahltvena bojovníky Hamásu. Kolik izraelských občanů, o nichž se tvrdí, že byli upáleni zaživa, bylo ve skutečnosti zabito takzvanou přátelskou palbou? Několik nových výpovědí izraelských svědků útoku Hamásu ze 7. října doplňuje rostoucí počet důkazů o tom, že izraelská armáda zabíjela své vlastní občany, když bojovala za zneškodnění palestinských ozbrojenců.

Tuval Escapa, člen bezpečnostního týmu pro Kibuc, zřídil horkou linku pro koordinaci mezi obyvateli Kibucu a izraelskou armádou. Pro izraelské noviny uvedl, že když se začalo dostavovat zoufalství, citují: „velitelé v terénu přijímali obtížná rozhodnutí, včetně ostřelování domů na jejich obyvatele, aby zlikvidovali teroristy spolu s rukojmími.“ AJ: Čtvrteční útok byl popsán jako masakr civilistů. Shromáždily se stovky hladovějících Palestinců vybírat potravinovou pomoc, když byli napadeni.

Izraelská armáda tvrdí, že její vojáci byli nuceni zahájit palbu, protože se cítili ohroženi davem. ABC: Smrtící izraelský letecký útok, při kterém zahynulo sedm humanitárních pracovníků rozvážejících potraviny do Gazy, jeden z pracovníků, občan USA. Uvidíte záběry toho, co po nich zůstalo. Konvoj můžete vidět jasně označený. Byl zasažen třikrát. Izraelci byli předem varováni. Bílý dům dnes v noci prohlásil, že je pobouřen.

Premiér Netanjahua to označil za neúmyslné a řekl, že se to ve válce stává.

PBS: Uvádějí konkrétní případy, včetně jednoho, který uvádí samotná zpráva. Vidíte na uprchlický tábor Jabalia v říjnu, zpráva říká, že zabil desítky dětí a stovky zranil jako příklad porušení mezinárodního humanitárního práva. Argumentuje se tam tím, že Izrael by měl nést

následky, říká Charles Blaha, který je bývalým důstojníkem zahraniční služby a pracoval v úřadu ministerstva zahraničí, který sleduje, zda země dodržují mezinárodní humanitární právo.

AJ: Čím si to zasloužily? Žena pláče, jak se lidé shromažďují kolem těch, kteří zemřeli po izraelském leteckém útoku na tábor v centru Gazy. Kde je zármutek a bolest srdce hmatatelná. „Už stačilo! Najděte řešení!“ říká tento muž, obklopen troskami své čtvrti. Vysoko nad téměř nepřehlednou krajinou tohoto válkou zmítaného regionu se shazuje další pomoc v naději, že se lidi podaří zachránit před hladem. Musíme jednat hned, než bude pozdě.

AJ: Zatímco ve středu bylo do Gazy vpuštěno několik set kamionů s pomocí, podle humanitárních organizací je stále více kojenců na pokraji smrti, protože jejich drobná tělíčka bojují o život.

JC: Všechny tyto tuny důkazů, které jsme dnes sledovali, jsou zatím jen škrábnutím na povrch zločinnosti Netanjahuova režimu. Ale věřím, že alespoň do určité míry přispívají k zodpovězení této otázky: „Proč by ale Mezinárodní trestní soud obviňoval chudáka starého Bibiho Netanjahua?“

Jako vždy vás nabádám, abyste neposlouchali mě ani nikoho jiného, ani nikomu v tomto nevěřili. Všechny zdroje, všechny dokumenty, všechna videa, vše, co jsem dnes citoval, bude v poznámkách k pořadu na CorbettReport.com/netanyahu, takže míč je nyní na vaší straně, abyste se začali zabývat těmito materiály a dospěli k vlastním závěrům o vině někoho jako je Benjamin Netanjahu. Rozhodně není jediným neobviněným válečným zločincem na světě, ale je jedním z nich. To je pro dnešní zkoumání vše. Jsem James Corbett z CorbettReport.com a těším se na další rozhovor v blízké budoucnosti.

Překlad: David Formánek

Facebook

Telegram

VK

Líbí se Vám překlady?

Jestli jsou pro Vás videa hodnotná a líbí se vám, ocením podporu na chod tohoto projektu. Vím, jak jsou reklamy otravné, proto je zde nechci dávat. Libovolnou částku můžete zaslat na níže uvedené číslo účtu, nebo jednodušeji přes mobilní aplikaci si oskenovat QR kód. Děkuji za Vaši podporu!

Bankovní účet (CZK): 2201583969/2010

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Pro platby na eurový účet (EUR):

Jméno: David Formánek

IBAN: CZ8520100000002201806894

SWIFT/BIC: FIOBCZPPXXX

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

QR Platba

CZK účet

Náhodný výběr

Diskuze

Napsat komentář

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *